

200705664/1.

Datum uitspraak: 23 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/28208 en 07/28207 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 3 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

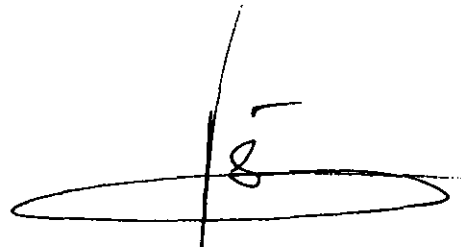
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 augustus 2007

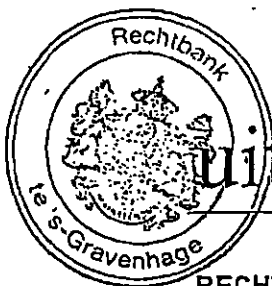
307.

Verzonden: 23 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummers: Awb 07/28208 BEPTDN A S7 en Awb 07/28207 BEPTDN A S7

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 3 augustus 2007

inzake:

geboren
van Iraanse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0601-06-0247,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. van Willigen,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 5 juli 2007 heeft verzoeker een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 11 juli 2007 afwijzend op de aanvraag beslist. Aan verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Bij beroepschrift van 11 juli 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen deze beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder nummer Awb 07/28207.

Bij verzoekschrift van (eveneens) 11 juli 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Het verzoek is geregistreerd onder nummer Awb 07/28208.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en de wederpartij gezonden.

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 27 juli 2007. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door mr. C. Chen, optredende namens zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: Awb 07/28208 BEPTDN A S7 en Awb 07/28207 BEPTDN A S7

2

Motivering**Feiten en standpunten van partijen**

Verzoeker heeft voor de eerste maal op 6 januari 2006 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 gedaan. Bij besluit van 13 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Verzoeker heeft daartegen op 13 januari 2006 beroep ingesteld en tevens verzocht om de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Bij uitspraak van (de voorzieningenrechter van) deze rechtbank, zittinghoudende te Arnhem, van 3 februari 2006 met reg.nrs. Awb 06/2846 en Awb 06/2850 is onder meer het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en bepaald dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen alsmede het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen. Bij beschikking van 13 september 2006 heeft verweerder de aanvraag andermaal afgewezen. Tegen deze beschikking is geen rechtsmiddel aangewend.

Verzoeker heeft op 5 juli 2007 een herhaalde aanvraag ingediend ter ondersteuning waarvan hij de volgende stukken heeft overgelegd:

1. diverse brieven van mr. J.K.M. Hensels d.d. 27 juni 2007;
2. een kopie van de opheffing van de inbewaringstelling d.d. 5 juli 2007 en een kopie van de (onderhavige) aanvraag;
3. een in het Farsi opgesteld document zonder vertaling;
4. internetinformatie van sehid.com zonder vertaling.

Verzoeker wil hiermee aantonen dat hij in Iran nog steeds wordt gezocht door de Iraanse autoriteiten wegens zijn politieke activiteiten voor de PJAK-partij. Ter onderbouwing van de aanvraag heeft verzoeker tevens verklaard dat zijn broer op 29 mei 2007 is omgekomen bij gevechten in Irak.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat de door verzoeker overgelegde documenten en de door hem afgelegde verklaringen niet als nieuwe feiten dan wel veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb worden aangemerkt.

Verweerder stelt zich allereerst op het standpunt dat verzoeker de in de vorige asielprocedure toegezegde originele documenten nog immer niet heeft overgelegd, zodat hem nog steeds wordt verweten het onderzoek in die procedure te hebben gefrustreerd.

Volgens verweerder zijn de bescheiden onder 1 en 2 alleen informatief van aard en bevatten deze geen asielrelevante gegevens, zodat deze niet als rechtens relevante nova in de zin van artikel 4:6 Awb kunnen worden aangemerkt.

Verweerder stelt zich ten aanzien van de documenten onder 3 en 4 op het standpunt dat deze stukken niet conform artikel 4:5 Awb zijn voorzien van een vertaling. Voorts kan van document 3 (dagvaarding) niet de authenticiteit worden vastgesteld nu uit het procesverbaal van de Koninklijke Marechaussee (KMar) van 10 juli 2007 (PL27NN/07-050926) is gebleken dat het document zeer wel mogelijk niet door daartoe bevoegde autoriteiten is opgemaakt en afgegeven. Voorts is gebleken dat verzoeker omtrent de verkrijging van dit document slechts vage en niet onderbouwde verklaringen heeft afgelegd. Derhalve kan dit document (3) evenmin als een novum worden beschouwd.

Verweerder is tevens van mening dat er ten aanzien van de verklaringen van verzoeker omtrent (de dood van) zijn broer en het internetbericht van sehid.com (document 4) evenmin sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb. Immers uit de verklaringen van verzoeker valt op te maken dat hij de informatie over de dood van zijn broer slechts van derden (neef) heeft vernomen en dat deze niet nader is onderbouwd met objectief verifieerbare informatie, zodat hieraan niet de waarde kan worden gehecht die verzoeker er graag aan toegekend ziet.

Zaaknummers: Awb 07/28208 BEPTDN A S7 en Awb 07/28207 BEPTDN A S7

3

Verder worden de verklaringen van verzoeker omtrent de verkrijging van het internetbericht alsmede omtrent het verband tussen de personalia van zijn broer en de personalia zoals weergegeven in dit internetbericht niet geloofwaardig geacht. Ook wordt er geen geloof gehecht aan verzoekers verklaring dat de op het internetbericht van sehid.com vermelde persoon van dezelfde zou zijn als zijn broer. Verweerder is voorts van mening dat wat er ook zij van eventuele problemen betreffende de broer van verzoeker, deze geen verband houden met de door verzoeker in de eerste procedure aangevoerde asielmotieven, zodat er ook hierom in deze geen sprake kan zijn van een novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Derhalve bestaat er geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid. Onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking is de aanvraag afgewezen.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de aanmeldcentrum-procedure (AC-procedure) is afgedaan en dat er sprake is van voldoende gebleken nieuwe feiten en/of veranderde omstandigheden.

Volgens verzoeker heeft verweerder onzorgvuldig gehandeld door de onvertaalde documenten (3 en 4) niet mee te nemen in de besluitvorming nu verweerder van de inhoud daarvan wel kennis heeft genomen en derhalve niet in zijn belangen is geschaad door dit mogelijk vormverzuim. Niettemin zijn de documenten thans vertaald en in het geding gebracht, waarmee verzoeker wil aantonen dat hij nog steeds gevaar loopt bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker is van mening dat de onderzoekers van de KMar niet als ter zake deskundig kunnen worden aangemerkt om de echtheid van Iraanse documenten te onderzoeken. Het proces-verbaal sluit de echtheid van het overgelegde document (3) niet uit. Het enkel zaaien van twijfel kan niet worden gehanteerd als argument om dit document niet als nieuw feit mee te nemen. Nu een op een originele dagvaarding lijkend overgelegd stuk voorhanden is, dient verzoeker het voordeel van de twijfel te worden gegund. Het proces-verbaal van de KMar is onvoldoende om de bewijslast om te keren ten laste van verzoeker. Verder kan en mag verzoeker niet worden verweten dat hij niet precies weet hoe dit stuk tot hem is gekomen. Het moge verder algemeen bekend zijn dat Iraniërs net als andere nationaliteiten en culturen hun eigen circuits hebben om informatie of andere waardevolle "zaken" te transporteren. Ook was nader onderzoek door verweerder omtrent de authenticiteit van het document nodig als er rekening werd gehouden met de samenwerkingsplicht als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn), hetgeen verweerder heeft nagelaten.

Verzoeker is tevens van mening dat hij bij gedwongen terugkeer naar Iran een risico loopt om slachtoffer te worden van een schending van artikel 3 Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Immers verzoeker is een Koerd en lid en werkzaam (geweest) van de in Iran verboden PIJAK, een organisatie die opkomt voor de rechten van Koerden. Blijkens de internetsite sehid.com is de broer van verzoeker, komen te overlijden. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat hierop een inhoudelijke beoordeling heeft plaatsgevonden. Derhalve is er sprake van een onvoldoende zorgvuldige voorbereiding en onvoldoende motivering van het bestreden besluit.

Zaaknummers: Awb 07/28208 BEPTDN A S7 en Awb 07/28207 BEPTDN A S7

4

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Partijen zijn tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In de hoofdzaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Ter zitting heeft verzoeker de voorgedragen beroepsgrond aangaande verweerders onzorgvuldig handelen betreffende het niet meenemen van de zienswijze in de besluitvorming, ingetrokken, zodat dit geen bespreking meer behoeft.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder te noemen: de Afdeling) moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de na voornoemde uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Arnhem, van 3 februari 2006 opnieuw genomen beslissing van 13 september 2006, waartegen geen rechtsmiddel is aangewend, in rechte is vast komen te staan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een asielgerelateerde verblijfsvergunning. De aanvraag van 5 juli 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, Awb.

Niet in geschil is dat de onder 1 en 2 vermelde documenten geen rechtens relevante nova zijn nu verzoeker verweerders standpunt hieromtrent in het bestreden besluit in het beroepsschrift en ter zitting niet (meer) heeft bestreden.

Zaaknummers: Awb 07/28208 BEPTDN A S7 en Awb 07/28207 BEPTDN A S7

5

Teneinde te worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb dient een (alsnog) overgelegd document te kunnen worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielrelaas, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien. Gelet op de strekking van artikel 4:6, tweede lid, Awb in samenhang met het bepaalde in artikel 31 Vw 2000 is het niet aan verweerder om de echtheid van dat document aan te tonen. De voorzieningenrechter verwijst in dit verband naar de uitspraak van de Afdeling van 25 september 2003, JV 2003/504.

De voorzieningenrechter stelt in vorenstaand verband vast dat uit een door de afdeling Falsificaten (gespecialiseerd in documentenonderzoek) van de KMar ter zake opgemaakt proces-verbaal van bevindingen van 10 juli 2007 met mutatienummer PL27NN/07-050926 is gebleken, dat de dagvaarding (document 3) voorzien van het nummer 2171/84 was afgegeven op 12 juli 2006 te District Selsas en op naam was gesteld van en was vervaardigd middels hoogdruktechniek, handmatig ingevuld en ondertekend en voorzien van een inktstempelafdruk. Gelet op de opmaak en afgifte van dit document in relatie tot intern bekende informatie en de ervaring met soortgelijke documenten is door verbalisanten vastgesteld dat het een zeer wel mogelijk niet door de daartoe bevoegde autoriteiten opgemaakt en afgegeven document betrof.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoeker geen concrete aanknopingspunten gegeven voor twijfel aan de inhoud en/of volledigheid van dit als een deskundigenbericht aan te merken proces-verbaal c.q. onderzoeksrapport.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat in het onderhavige geval geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb die verweerder tot heroverweging hadden moeten nopen nu de authenticiteit van de dagvaarding (document 3) niet is aangetoond dan wel aannemelijk is gemaakt.

Nader onderzoek omtrent de authenticiteit van het document is op grond van artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn dan ook niet geïndiceerd. In dit verband verwijst de voorzieningenrechter tevens naar de uitspraak van de Afdeling van 12 juli 2007 met kenmerk 200703181/1.

Voorts heeft verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent de wijze van verkrijging van dit document door zijn neef c.q. familie en daarmee de authenticiteit van het door hem overgelegde document evenmin heeft aangetoond dan wel aannemelijk heeft gemaakt. Daaraan doet de in beroep alsnog in het geding gebrachte vertaling van dit stuk niet af.

Verweerder heeft zich tevens in redelijkheid op het standpunt gesteld dat de verklaringen van verzoeker omtrent (de dood van) zijn broer ongeloofwaardig zijn nu hij de informatie over de dood van zijn broer slechts van derden (neef) heeft vernomen en hij deze niet nader heeft onderbouwd met objectief verifieerbare informatie.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is er ten aanzien van het internetbericht van sehid.com (document 4) evenmin sprake is van een rechtens relevant novum nu verweerder in redelijkheid de verklaringen van verzoeker omtrent de verkrijging van dit internetbericht alsmede omtrent het verband tussen de personalia van zijn broer en de personalia zoals weergegeven in dit internetbericht ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Ook hieraan doet de alsnog overgelegde vertaling van dit document niet af.

Zaaknummers: Awb 07/28208 BEPTDN A S7 en Awb 07/28207 BEPTDN A S7

6

De voorzieningenrechter is tevens van oordeel dat in het onderhavige geval geen sprake is van rechtens relevante nova, die verweerder tot een heroverweging hadden moeten nopen nu verzoeker de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas met betrekking tot zijn persoonlijke inzet voor de Koerdische zaak in Iran niet heeft weggenomen en de eventuele problemen betreffende zijn broer geen verband houden met de door verzoeker in de eerste procedure aangevoerde asielmotieven. Verzoeker heeft dit in beroep niet (meer) bestreden.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 maart 2002, no. 200200237/1, gepubliceerd in JV 2002/125, AB 2002, 169 en NAV 2002/129) moet, zelfs indien sprake is van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat, als hiervoor bedoeld, in de regel worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedure-regels, waaronder artikel 4:6 Awb, welke er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op een ordelijke wijze te behandelen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen (uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, gepubliceerd in JV 1998/45). In geval van een herhaalde asielaanvraag waarin mede een beroep wordt gedaan op het risico van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, is een rechtelijke toetsing die voormeld toetsingskader te buiten gaat derhalve niet onder alle omstandigheden uitgesloten.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij door zijn politieke activiteiten voor de Koerdische zaak in Iran bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling. Verzoeker heeft zijn stellingen hieromtrent niet geconcretiseerd. In dit verband verwijst de voorzieningenrechter naar het verslag van het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 9 juli 2007 (pagina 5), waaruit blijkt dat verzoeker heeft verklaard dat hij niet weet door wie zijn broer is omgebracht en dat hij niet is geïnformeerd over de omstandigheden die tot de dood van zijn broer hebben geleid.

Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb heeft aangevoerd, die verweerder tot een heroverweging hadden moeten nopen, zodat verweerder de aanvraag terecht op grond van het tweede lid van dit artikel heeft kunnen afdoen.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet gebleken is van bijzondere omstandigheden in verband waarmee zou kunnen worden geoordeeld dat artikel 4:6 Awb niet aan verzoeker mag worden tegengeworpen nu hij tevens geen deugdelijke onderbouwing van de gestelde schending van artikel 3 EVRM heeft gegeven.

Hetgeen verzoeker overigens heeft aangevoerd, kan eveneens niet leiden tot vernietiging van de bestreden beschikking.

Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag in de AC-procedure heeft kunnen afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Er bestaat geen aanleiding voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoek- of het beroepschrift heeft moeten maken.

Beslist wordt als volgt.

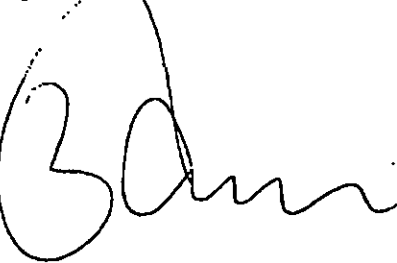
Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening, bekend onder zaaknummer Awb 07/28208, af;
- verklaart het beroep, bekend onder zaaknummer Awb 07/28207, ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. L.J. Hofstra, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 3 augustus 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op: - 3 AUG 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Collet International Lawyers & Associates

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5023	B - 9 AUG 2007
ZAAKNR. 200705664/1/V2	
AAN:	IV2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax: +31 70 365 13 80

Your ref.:
Our ref.: D079087360628 MC/MZ
Concerning:
Telnr.: 010 - 2707909
Faxnr.: 010 - 2707900
Email: collet@colletinternational.com

Name: mr. M.A. Collet
Position: lawyer

Rotterdam, 08/08/2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich de heer _____ geboortedatum _____
INDnr. 0601.06.0247, Vnr. _____ van Iraanse nationaliteit, met het
verzoek zijn belangen te willen behartigen.

Cliënt (hierna ook te noemen de heer _____) heeft mij bepaaldelijk
gevolmachtigd om in zijn vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte
maatregelen te nemen. Cliënt verblijft thans te _____ maar kiest woonplaats te
mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB Rotterdam.

Cliënt kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, d.d. 3 augustus 2007 (bijlage), verzonden op 3 augustus
2007, vandaar dat hij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indient.
Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door de heer _____

_____ bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de
eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen van 3 augustus 2007, met het kenmerk AWBnr. 07/28208.

letter of 8/9/2007, page 2/4
 your ref.:
 our ref.: D079087360628 MC/MZ

Grieven

Grief 1: nieuwe feiten of omstandigheden

De wijze waarop de Rechtbank toepassing geeft aan artikel 4:6 Awb en het kennelijke oordeel van de Rechtbank dat slechts getoetst dient te worden aan artikel 4:6 Awb, indien er sprake is van een tweede asielaanvraag, worden door ter discussie gesteld. Volgens de heer dient ook (desnoods marginaal) te worden getoetst aan internationale Verdragen.

Een strakke interpretatie zoals gehanteerd door de Rechtbank van artikel 4:6 Awb maakt dat nieuw bewijsmateriaal nimmer tot een andersluidende beslissing zou kunnen leiden. In tegenstelling tot vele bestuursrechtelijke zaken, is in het asielrecht veel overgeleverd aan het waardeoordeel over hetgeen een asielzoeker verklaart. Het al of niet geloofwaardig zijn, is een belangrijk facet in de asielprocedure. Indien geen geloof wordt gehecht aan het asielrelaas, kan dit tot afwijzing van de asielaanvraag leiden.

In casu heeft hiermede ook te maken gehad. In de eerste werd door de Immigratie- en Naturalisatiedienst en door Rechtbank destijds het asielverzoek als ongeloofwaardig afgedaan. Had destijds bewijs kunnen worden overgelegd, dan had men wellicht wel geloof aan de verklaringen gehecht.

De bewijslast die door de Rechtbank wordt opgelegd en het feit dat daar tegenover geen enkele activiteiten of inzet wordt verwacht leidt ertoe dat zijn aanvraag vooraf nimmer kans van slagen kan hebben. Hoe kan immers van een asielzoeker verwacht worden dat hij bewijst dat een document echt is? Dit klemmt temeer nu hij in bewaring zat terwijl hij een herhaalde asielaanvraag indiende.

Uit de stukken blijkt dat de heer gevaar loopt, zoals nu ook gebleken is, immers het risico om onderworpen te worden aan martelingen en/of onmenselijke behandeling bij terugkeer naar Iran. Gelet op de EU-definitierichtlijn dient thans volgens de bepalingen in het UNHCR-handbook, paragraaf 203, het voordeel van de twijfel te worden gegund indien er een "genuine effort" is ondernomen om het asielrelaas te onderbouwen, ook als nog niet ieder onderdeel is bewezen. Mede ook gelet op paragraaf 198 mag hem niet blijvend worden tegengeworpen dat hij zijn militaire verleden niet eerder heeft vermeld.

Grief 2: Internationaal belang vergt nader oordeel (refoulementverbod en nieuw bewijs)

Gelet op al het voorgaande en in respect van de in geding zijnde mensenrechten en gelet op artikel 94 van onze Grondwet, dient een binnen Nederland geldende wettelijke bepaling of regel buiten toepassing te blijven indien toepassing ervan strijd oplevert met bijvoorbeeld het Vluchtelingenverdrag of het EVRM.

Wanneer er een schending dreigt van artikel 3 EVRM zal artikel 4:6 Awb opzij dienen te worden gezet. Dit vloeit voort uit het feit dat artikel 3 EVRM een absoluut mensenrecht is en dat daarop geen uitzondering mag worden gemaakt op grond van procedurele omstandigheden. Dit heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens onder meer gesteld in vs. The United Kingdom:

letter of 8/9/2007, page 3/4
 your ref.:
 our ref.: D079087360628 MC/MZ

'In sum, the decision by a contracting state to extradite a fugitive may give rise to an issue under Article 3, and hence engage the responsibility of that state under the convention, where substantial grounds have been shown for believing that the person concerned, if extradited, faces a real risk of being subjected to torture or to inhuman or degrading punishment in the requesting country'

In de zaak van tegen Nederland (JV2004/372) stelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens op pagina 7 het volgende:

'Article 4:6 thus embodies the ne bis in idem principle for the administrative law. Nevertheless, an exception has been made in this particular area of the law, in that an alien may adduce exceptional facts and circumstances relating to him or her personally, on the basis of which the new request may be assessed outside the framework of Article 4:6. In the case of a repeat asylum application which also invokes the risk of treatment contrary to Article 3 of the Convention, an assessment by the court outside the framework of Article 4:6 is therefore possible.'

Kortom, wanneer er gegronde redenen zijn om te veronderstellen dat er sprake zal zijn van een schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer van de heer naar Iran dan zal de toepassing van artikel 4:6 Awb op grond van artikel 3 EVRM achterwege dienen te worden gelaten. Dit is ten onrechte door de Rechtbank niet gedaan. Het een en ander hieromtrent is ook al bevestigd in het arrest van de Hoge Raad van 29 juni 1990 (NJ 1991, 662).

Dit alles zou slechts anders kunnen zijn indien de inhoud reeds volledig getoetst is aan die bepalingen en het nieuw aangevoerde materiaal geen wijziging oplevert van het feitencomplex zoals dat ter beoordeling voorligt. Nu in de eerste procedure echter juist werd getwijfeld aan het feitencomplex, is zulks niet aan de orde. Het feitencomplex ligt nu anders, de Rechtbank heeft zich daar verder echter niet over uitgelaten.

Tevens is in de gronden van het beroep aangegeven dat de heer een Koerd is, afkomstig uit Iran en actief geweest voor de PJAK. Op grond van deze omstandigheden is het al aannemelijk dat hij bij terugkeer gevaar loopt op grond van artikel 3 EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft in de uitspraak Salah Sheekh tegen Nederland groot belang gehecht aan de positie van kwetsbare groepen. Door hieraan voorbij te gaan is de uitspraak van de Rechtbank in strijd met artikel 3 EVRM.

Rechtsgevolgen

Nu de Immigratie- en Naturalisatiedienst ook geen verdere overwegingen heeft gebezigd in de bestreden beslissing, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot een zelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3.

Om al deze redenen verzoekt hij u:

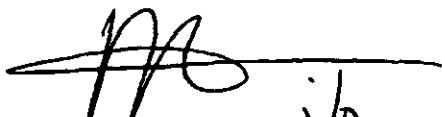
het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

letter of 8/9/2007, page 4/4
your ref.:
our ref.: D079087360628 MC/MZ

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

M.A. Collet

bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 3 augustus 2007